

Sygn. akt VIU 18/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Suszyńska
Protokolant:	Iwona Kuglin

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 marca 2014 roku, w B.

odwołania I. J. /I. J. /

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

przy udziale zainteresowanego J. M.

z dnia 20 listopada 2013 r., nr (...)

w sprawie I. J. /I. J. /

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne

1/ oddała odwołanie,

2/ zasądza od ubezpieczonej I. J. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. kwotę 60,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego .

SSO Grażyna Suszyńska

VI U 18/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 listopada 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w B. ustalił I. J. podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości minimalnego wynagrodzenia za okres od 01 sierpnia 2013r.

W uzasadnieniu decyzji Zakład wskazał, że odwołująca się została zatrudniona u płatnika składek J. M. na podstawie umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku menagera pizzerii, pomimo braku jakiegokolwiek doświadczenia zawodowego oraz braku wykształcenia z wynagrodzeniem miesięcznym 6.000,00 złotych brutto.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła zaskarżając ją w całości zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego przez ich błędną wykładnię ,a to art.18 ust.1 ,art.86 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych i art.58 paragraf 1 kc. w związku z art.300 kp.

2. a nadto naruszenie art.65,66,67 i 68 Konstytucji RP.

W obszernym uzasadnieniu odwołująca się polemizuje ze stanowiskiem organu rentowego przytaczając orzecznictwo Sądu Najwyższego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny:

Zainteresowany J. M. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą (lokal gastronomiczny) pod nazwa (...) 2 w U. od marca 2012r.Zatrudnia 4 osoby na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy (2 kucharzy i 2 kelnerki z najniższym wynagrodzeniem ora jedną osobę na umowę zlecenia.

Płatnik składek zawarł z ubezpieczoną I. J. umowę o pracę na stanowisku menagera pizzerii w wymiarze 1/2 etatu początkowo na okres próbny od 10.01.2013r. do 09.04.2013r. z wynagrodzeniem w kwocie 800,00 złotych brutto miesięcznie a następnie od 01.04.2013r. na czas nieokreślony ,pozostałe warunki pracy nie uległy zmianie. Aneksem z dnia 01 sierpnia 2013r. strony zmieniły wymiar czasu pracy na pełny etat a wynagrodzenie ustaliły na kwotę 6.000,00 złotych brutto miesięcznie.

I. J. od 09 września 2013r. przebywała na zwolnieniu lekarskim w związku z ciążą , a 23 grudnia 2013r. urodziła syna, obecnie przebywa na rocznym urlopie macierzyńskim.

W okresie choroby oraz urlopu obowiązki I. J. przejął zainteresowany J. M..

Do obowiązków ubezpieczonej należało: rozwój i inicjowanie nowych przedsięwzięć promocji oraz wizerunku, prowadzenie księgi (...), organizacja pracy pracowników ,odpowiedzialność za czystość zakładu, proces rekrutacji nowych pracowników ,nadzór pracowników, tworzenie grafiku pracy, odbiór towarów i sprawdzanie jakości, wypłacanie honorarium, planowanie szkoleń, odpowiedzialność za jakość obsługi klientów, prowadzenie dokumentacji, robienie remanentów towarów, negocjacja cen przedstawicielami handlowymi, przyjmowanie dostaw i dbanie by produkty były przechowywane zgodnie ze standardami, tworzenie przyjaznej atmosfery współpracy podczas zmiany, zapewnienie bezpieczeństwa pracowników i klientów, postępowanie zgodnie z zasadami BHP i innymi zasadami bezpieczeństwa, motywowanie pracowników do pracy, mobilizowanie pracowników do dokonywania zmian w sobie i otoczeniu dla dobra firmy, odpowiedzialność za powierzone mienie.

Zainteresowany J. M. prowadzi ewidencję przychodów i rozchodów. Firma zewnętrzna rozlicza go z Urzędem Skarbowym oraz z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych.

W miesiącach kwiecień, czerwiec i wrzesień 2013r. zainteresowany ponosił starty z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, natomiast w miesiącach maj, lipiec i sierpień odnotował zysk.

Od sierpnia 2013r. zainteresowany nie zajmował się pizzerią, bo jak zeznał czuł się zmęczony, zajął się opieką nad synem M..(J. M. oraz I. J. pozostają w nieformalnym związku).

I. J. z wykształcenia jest fryzjerką, jednak w zawodzie pracowała krótko, przed zatrudnieniem w pizzerii od dwóch lat nie pracowała zawodowo, zajmowała się synem.

(dowód: akta składkowe-akta w załączeniu ;zeznania ubezpieczonej 00:03:49 oraz zainteresowanego 00:23:45 na płycie CD k.19).

Sąd ferując wyrok w całości oparł się na dokumentach oraz częściowo zeznaniach stron.

Sąd nie dał wiary zeznaniom w części, iż podniesienie wynagrodzenia I. J. do kwoty 6.000,00 złotych miesięcznie było spowodowane zwiększeniem jej obowiązków, a jej praca spowodowała zwiększenie obrotów w pizzerii.

Obowiązki powierzone ubezpieczonej na piśmie zostały sformułowane bardzo ogólnie, niektóre z nich brzmią niczym slogany, pytana o szczegóły w trakcie przesłuchania nie potrafiła wskazać na konkretne czynności. Powtarzała już znane ogólniki, bądź odpowiedzią na zadane pytania było milczenie odwołującej się.

Wiązanie zwiększenie obrotów z pracą ubezpieczonej nie znajduje żadnego uzasadnienia faktycznego, jest próbą obrony stanowiska procesowego stron.

Lokal gastronomiczny „broni się” przede wszystkim smakiem i różnorodnością potraw, które serwuje, zatem osobą pierwszorzędną w lokalu jest kucharz. W niniejszej sprawie kucharze zarabiają po 1.600,00 złotych miesięcznie brutto (podobnie jak reszta pracowników pizzerii).

Zatem wynagrodzenie ubezpieczonej wynosiło tyle, co wynagrodzenie wszystkich (czterech) pracowników lokalu.

Sąd nie dał wiary zeznaniom stron, iż ubezpieczona od 01 sierpnia 2013r. przejęła w całości obowiązki właściciela pizzerii, jest ona bowiem osobą bez odpowiedniego wykształcenia, a co ważniejsze bez doświadczenia w biznesie, co obnażyło przesłuchanie stron w całej rozciągłości.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje :

odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew twierdzeniom odwołującej się –organ rentowy ma prawo badać wysokość wynagrodzenia ustalonego przez strony w umowie o pracę. Należy w ślad na organem rentowym stwierdzić, iż ocena wysokości wynagrodzenia umówionego przez strony powstaje także jako istotna kwestia jurystyczna - na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych, w którym ustalanie podstawy wymiaru składki z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy oparte jest na zasadzie określonej w art. 6 ust. 1 i art. 18 ust. 1 w związku z art. 20 ust. 1 i art. 4 pkt 9, z zastrzeżeniem art. 18 ust.2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z tymi przepisami, podstawą wymiaru składki jest przychód, o którym mowa w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych, a więc wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne, a w szczególności wynagrodzenie zasadnicze, wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty i wszelkie inne kwoty, niezależnie od tego czy ich wysokość została ustalona z góry, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

Dosłowne odczytanie tych przepisów może prowadzić do wniosku, że dla ustalenia wysokości składek znaczenie decydujące i wyłączne ma fakt wypłaty wynagrodzenia w określonej wysokości. Należy jednak pamiętać, że umowa o pracę wywołuje skutki nie tylko bezpośrednie, dotyczące wprost wzajemnych relacji między pracownikiem i pracodawcą lecz także dalsze, pośrednie, w tym w dziedzinie ubezpieczeń społecznych; kształtuje ona stosunek ubezpieczenia społecznego, określa wysokość składki, a w konsekwencji prowadzi do uzyskania odpowiednich świadczeń. Są to skutki bardzo doniosłe zarówno z punktu widzenia interesu pracownika (ubezpieczonego), jak i interesu publicznego. Dodatkowo każde postanowienie umowy o pracę zmierzające do wyłudzenia świadczeń z ubezpieczenia społecznego, należy ocenić jako nieważne przez istnienie zamiaru obejścia prawa albo przez swą sprzeczność z zasadami współżycia społecznego.

Zgodnie z art. 86 ust 2 ustawy z dnia 13 października 1998r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych upoważniony jest do przeprowadzania kontroli wykonywania zadań i obowiązków w zakresie ubezpieczeń przez płatników składek. Kontrola ta obejmuje m.in. zgłoszenie do ubezpieczenia oraz prawidłowość i rzetelność obliczenia, potrącenia i płacenia składki. Oznacza to przyznanie ZUS kompetencji do badania zarówno tytułu zawarcia umowy o pracę,

jak i ważności jej poszczególnych postanowień i zakwestionowania tych postanowień umowy o pracę w zakresie wynagrodzenia, które pozostają w kolizji z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. Należy przy tym podkreślić, że ZUS nie jest ograniczony wyłącznie do zakwestionowania faktu wypłacenia wynagrodzenia w ogóle lub we wskazanej kwocie ani tylko prawidłowości wyliczenia, lecz może ustalać stosunek ubezpieczenia społecznego na ściśle określonych warunkach, będąc niezwiązanym nieważną czynnością prawną.

Należy zauważyć, iż skuteczność podejmowanych przez płatnika działań podlega również ocenie z punktu widzenia celu, którym mają służyć. Wymaga w tym miejscu odnotowania, iż zgodnie z normą art. 58 § 1 k.c. czynność prawna mająca na celu obejście ustawy jest nieważna. Istotą obejścia prawa-jak stwierdził Sąd Apelacyjny w Lublinie w orzeczeniu z 07.03.2002r. (III AUa 9105/01) – jest to, iż jego naruszenie nie następuje wprost, lecz poprzez działania formalnie legalne skierowane jednak na wywołanie skutków prawnych w określonych okolicznościach zabronionych przez ustawę lub innych, niż wynikające i związane z dokonaną czynnością. O tym bowiem jaki był rzeczywisty cel czynności decydują przede wszystkim obiektywne okoliczności towarzyszące jej dokonaniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie powołanych przepisów oraz art.477¹⁴ paragraf 1 kpc oddalił odwołanie jako bezpodstawne.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd postanowił zgodnie z treścią art.98 kpc w związku z paragrafem 11 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu .

Sędzia: